

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Trebatického, Ph.D., LL.M., a soudců Mgr. Martina Lišky a JUDr. Petra Vaňouse v insolvenční věci

dlužníka:

Nemocnice sv. Alžběty spol. s r. o., IČO 49678779
sídlem Na Slupi 6, 128 00 Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Kinclem
sídlem Milevská 834/6, 140 00 Praha 4

o změně reorganizačního plánu

o odvolání dlužníka proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. října 2019, č. j. MSPH 79 INS 3271/2016-B-190

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. října 2019, č. j. MSPH 79 INS 3271/2016-B-190, se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Ve výroku označeným usnesením Městský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“) zamítl návrh dlužníka ze dne 23. 8. 2019 (č. d. B-182) na změnu reorganizačního plánu a uvedl, že reorganizační plán dlužníka ze dne 13. 5. 2019 (č. d. B-161 a B-162) schválený usnesením ze dne 27. 6. 2019 (č. d. B-172), který nabyl právní moci dne 9. 8. 2019, zůstává i nadále účinný.
2. Insolvenční soud vyšel z toho, že:
 - [1] Usnesením ze dne 27. 6. 2019 (č. d. B-172) byl schválen reorganizační plán dlužníka. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 8. 2019.
 - [2] Podáním ze dne 23. 8. 2019 (č. d. B-182) podal dlužník návrh na změnu reorganizačního plánu spočívající toliko ve změně data nabytí jeho účinnosti a doplnění podmínky nabytí účinnosti smlouvy o koupi závodu.
 - [3] Podáním doručeným soudu dne 3. 10. 2019 (č. d. B-185) vyjádřil zahraniční věřitel č. 40 CEE Commerz Limited (dále jen „věřitel č. 40“), který byl v již schváleném reorganizačním plánu zařazen do 3. skupiny věřitelů, nesouhlas s tímto návrhem změny reorganizačního plánu. Návrh změny mu byl zvláště doručen dne 4. 9. 2019, nesouhlas věřitele tedy byl doručen v zákonné 30-ti denní lhůtě.
 - [4] Při jednání konaném dne 8. 10. 2019 (č. d. B-186) za účelem projednání změny reorganizačního plánu vyjádřil svůj nesouhlas se změnou rovněž věřitel č. 12 Všeobecná zdravotní pojišťovna. S ohledem na počet hlasů, kterými tento věřitel disponuje (5 437 497), však platí, že skupina 4 změnu reorganizačního plánu přijala. Dlužníkem navržená změna byla naopak přijata při tomto jednání společníkem nabyvatele závodu dlužníka.
3. Insolvenční soud - odkazuje na § 361 odst. 4 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona) - proto dospěl k závěru, že změnu reorganizačního plánu neschválila 3. skupina věřitelů a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného usnesení.
4. Proti tomuto usnesení podal dlužník včasné odvolání, v němž zejména namítal, že proti schválení změny reorganizačního plánu byla pouze skupina věřitelů č. 3, kterou tvoří jediný věřitel, jehož pohledávka byla v plné výši popřena. Insolvenční soud pochybil, pokud o hlasovacím

právu tohoto věřitele nerozhodl na schůzi věřitelů v souladu s § 51 insolvenčního zákona tak, že se mu hlasovací právo nepřiznává. V důsledku toho bylo umožněno věřitelské skupině tvořené výlučně tímto věřitelem vyjádřit svůj nesouhlas se změnou reorganizačního plánu, a to i přesto, že mu nemělo hlasovací právo vůbec náležet.

5. Vrchní soud v Praze podle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející a dospěl k těmto zjištěním a závěrům:
6. Podle § 361 insolvenčního zákona navrhovatel reorganizačního plánu může navrhnout jeho změnu, v jejímž důsledku má být účel reorganizace lépe splnitelný. V návrhu popíše účel změny, navrhovaný způsob jejího provedení a dopady změny na jednotlivé skupiny původních věřitelů a na nové věřitele (odst. 1). Návrh změny reorganizačního plánu zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku a na náklady navrhovatele jej doručí zvlášť původním i novým věřitelům. Současně stanoví věřitelům lhůtu, ve které mohou změněný plán odmítnout. Tato lhůta nesmí být kratší než 30 dnů ode dne doručení návrhu změn (odst. 2). K projednání návrhu změny reorganizačního plánu nařídí insolvenční soud jednání, a to tak, aby se konalo nejpozději do 15 dnů po uplynutí lhůty podle odstavce 2, ne však dříve než v den následující po uplynutí této lhůty (odst. 3). Ke schválení změny reorganizačního plánu se vyžaduje souhlas a) všech skupin původních věřitelů, b) většiny nových věřitelů, jejichž pohledávky jsou podle reorganizačního plánu zajištěny, c) většiny nových věřitelů, jejichž pohledávky podle reorganizačního plánu nejsou zajištěny, a d) většiny společníků dlužníka nebo jiné právnické osoby, na kterou podle reorganizačního plánu přešel majetek dlužníka. Ustanovení § 347 se použije obdobně (odst. 4). Platí, že věřitelé, kteří ve lhůtě podle odstavce 2 ani při jednání podle odstavce 3 nevyjádřili nesouhlas s navrhovanou změnou plánu, se změnou souhlasí (odst. 5). Změněný reorganizační plán insolvenční soud schválí, jestliže jej schválili věřitelé podle odstavce 4 nebo platí-li, že byl schválen podle odstavce 5 (odst. 6). Jestliže insolvenční soud změněný insolvenční plán neschválí, zůstává účinný dříve schválený reorganizační plán (odst. 7).
7. Podle § 347 insolvenčního zákona jestliže se pro přijetí reorganizačního plánu vyslovila většina hlasujících věřitelů skupiny, jejíž pohledávky představují nejméně polovinu celkové jmenovité hodnoty pohledávek hlasujících věřitelů této skupiny, platí, že tato skupina věřitelů reorganizační plán přijala (odst. 1). Jde-li o skupinu věřitelů uvedených v § 335, platí, že tato skupina přijala reorganizační plán, jestliže se pro jeho přijetí vyslovila většina společníků nebo členů dlužníka; u dlužníka se základním kapitálem musí souhrnný podíl těchto společníků nebo členů dlužníka současně představovat alespoň dvě třetiny základního kapitálu dlužníka (odst. 2). Má-li věřitel více pohledávek zařazených do různých skupin, hlasuje prostřednictvím každé takové pohledávky v těchto skupinách zvlášť (odst. 3). Skupina věřitelů, jejichž pohledávky nejsou reorganizačním plánem dotčeny, se vždy považuje za skupinu, která reorganizační plán přijala; obdobně to platí pro jednotlivé věřitele této skupiny (odst. 4). Pokud hlasující věřitel přijal nebo odmítl reorganizační plán v důsledku jednání, které je v rozporu se zákonem nebo jej obchází, rozhodne insolvenční soud, jestliže dosud neschválil reorganizační plán, i bez návrhu a po jednání, že se k hlasu tohoto věřitele nepřihlíží. Rozhodoval-li tento hlas o přijetí nebo odmítnutí reorganizačního plánu, nařídí insolvenční soud nové hlasování o přijetí reorganizačního plánu (odst. 5).
8. V řešeném případě dlužník navrhl změnu reorganizačního plánu dne 23. 8. 2019 (č. d. B-182). Ve lhůtě 30 dnů od zvláštního doručení vyjádřil s touto změnou nesouhlas věřitel č. 40, který jako jediný věřitel tvoří 3. skupinu věřitelů a jehož pohledávka byla popřena správcem na zvláštním přezkumném jednání konaném dne 28. 2. 2017 (č. d. B-49). Jiná skupina věřitelů proti návrhu dlužníka nehlasovala.

9. Z výše citovaných ustanovení vyplývá, že při hlasování o změně reorganizačního plánu se obdobně užijí ustanovení § 347 o hlasování jednotlivých skupin věřitelů při přijetí reorganizačního plánu. Podle tohoto ustanovení je k přijetí rozhodnutí nezbytné, aby bylo schváleno všemi skupinami, které tímto mohou být dotčeny, a to většinou věřitelů v této skupině, kteří zároveň v předmětné skupině disponují většinou hlasů. Zatímco však v případě přijetí reorganizačního plánu zákon výslovně stanovuje, že se tak děje na schůzi věřitelů, popř. hlasováním mimo schůzi věřitelů (§ 345 a 346 insolvenčního zákona) a v případě věřitele popřené pohledávky proto musí tato schůze v souladu s § 51 insolvenčního zákona nejprve rozhodnout, zda takovému věřiteli náleží hlasovací právo, ustanovení § 361 insolvenčního zákona takový postup explicitně neupravuje a hovoří pouze o svolání jednání za účelem hlasování a nikoliv o schůzi věřitelů.
10. Odvolací soud však přesto dospěl k závěru, že odvolací argumentace dlužníka je důvodná a rozhodnutí insolvenčního soudu o zamítnutí návrhu dlužníka bylo předčasné. V situaci, kdy jediným věřitelem jedné z hlasujících skupin je věřitel s popřenou pohledávkou (resp. takový věřitel má v této skupině nadpoloviční většinu hlasů), by umožnění hlasování tomuto věřiteli vedlo k situaci, ve které věřitelé nepopřených pohledávek mohou rozhodnout o právu věřitele s popřenou pohledávkou hlasovat o přijetí reorganizačního plánu a z tohoto rozhodování ho případně vyloučit, stejné právo by ale neměli při potřebě změny reorganizačního plánu. Mohlo by tak docházet k situacím, kdy by věřitelé popřených pohledávek měli možnost výrazným způsobem ovlivňovat průběh reorganizace dlužníka a (opakovaně) znemožnit jakékoliv změny reorganizačního plánu, jejichž potřeba v průběhu řízení nastane, bez dalšího. Takový závěr však zcela evidentně není v souladu s cíli reorganizace a nelze proto tomuto postupu insolvenčního soudu přisvědčit. Insolvenční soud tak měl nejprve svolat schůzi věřitelů, na které se rozhodne o hlasovacím právu věřitelů popřených pohledávek (insolvenční zákon tento postup v případě změny reorganizačního plánu výslovně neupravuje, ale ani jej v případě potřeby nevylučuje) a teprve následně svolat jednání, na kterém věřitelé oprávnění hlasovat rozhodnou o návrhu dlužníka.
11. Odvolací soud proto napadené rozhodnutí podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. zrušil a věc podle § 221 odst. 1 písm. a) téhož zákona vrátil insolvenčnímu soudu k dalšímu řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; dlužníkovi se však doručuje i zvláštním způsobem.

Praha 21. února 2020

JUDr. Peter Trebatický Ph.D., LL.M. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kolářová.